



Chol HaMoed Sukkot Torah Readings + Haftarah for 5782/2022

First Torah Portion for Chol HaMoed Sukkot: Deuteronomy 8:1-18

1. All the commandments which I command you this day shall you take care to do, that you may live, and multiply, and go in and possess the land which the Eternal swore to your fathers.
2. And you shall remember all the way which the Eternal your God led you these forty years in the wilderness, to humble you, and to prove you, to know what was in your heart, whether you would keep his commandments, or not.
3. And he humbled you, and let you hunger, and fed you with manna, which you knew not, neither did your fathers know; that he might make you know that man does not live by bread only, but by every word that proceeds out of the mouth of the Eternal does man live.
4. Your garment did not grow old upon you, nor did your foot swell, these forty years.
5. You shall also consider in your heart, that, as a man chastens his son, so the Eternal your God chastened you.
6. Therefore you shall keep the commandments of the Eternal your God, to walk in his ways, and to fear him.
7. For the Eternal your God brings you into a good land, a land of brooks of water, of fountains and depths that spring out of valleys and hills;
8. A land of wheat, and barley, and vines, and fig trees, and pomegranates; a land of olive oil, and honey;
9. A land where you shall eat bread without scarceness, you shall not lack any thing in it; a land whose stones are iron, and out of whose hills you may dig bronze.
10. When you have eaten and are full, then you shall bless the Eternal your God for the good land which he has given you.

א כֹּל-הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְךָ הַיּוֹם
תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תַּחְיִין וְרַבִּיתֶם
וּבִאתֶם וּירְשֶׁתֶם אֶת-הָאָרֶץ
אֲשֶׁר-נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתִּיכֶם: ב וְזָכַרְתָּ
אֶת-כָּל-הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הוֹלִיכְךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּמִדְבָּר לְמַעַן
עֲנֹתְךָ לְנִסְתֹתְךָ לָדַעַת אֶת-אֲשֶׁר בְּלִבְּךָ
הִתְשַׁמֵּר מִצְוֹתָיו [מִצְוֹתָיו] אִם-לֹא:
ג וַיַּעֲנֶךָ וַיַּרְעִבְךָ וַיֹּאכַלְךָ אֶת-הַמָּן אֲשֶׁר
לֹא-יָדַעְתָּ וְלֹא יָדְעוּ אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן
הוֹדִיעֶךָ כִּי לֹא עַל-הַלֶּחֶם לִבְדּוֹ יְחִיָּה
הָאָדָם כִּי עַל-כָּל-מוֹצֵא פִי-יְהוָה יְחִיָּה
הָאָדָם: ד שְׁמַלְתְּךָ לֹא בִלְתָּה מֵעֲלִיד
וְרִגְלְךָ לֹא בִצָּקָה זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה:
ה וַיִּדְעַתָּ עִם-לִבְּבֶךָ כִּי כַּאֲשֶׁר יִיסֶר
אִישׁ אֶת-בְּנוֹ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִיִּסְרֶךָ:
ו וְשִׁמְרָתָ אֶת-מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לָלֶכֶת בְּדַרְכָּיו וּלְיִרְאָה אוֹתוֹ: ז כִּי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ מִבִּיטְךָ אֶל-אֶרֶץ טוֹבָה אֶרֶץ
נַחֲלֵי מַיִם עֵינֶיךָ וּתְהַמֹּת יִצְאִים בִּבְקָעָה
וּבְהָר: ח אֶרֶץ חֹטֶה וְשַׁעֲרָה וְגֶפֶן
וּתְאֵנָה וְרִמּוֹן אֶרֶץ-זֵית שֶׁמֶן וְדִבְשׁ:
ט אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְכֶּנֶת תֹּאכַל-בָּהּ
לֶחֶם לֹא-תַחֲסֹר כָּל בָּהּ אֶרֶץ אֲשֶׁר
אֲבִיָּהּ בְּרָזָל וּמַהֲרִיָּה תַחֲצֹב נְחֹשֶׁת:
י וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ וּבִרְכַּתָּ אֶת-יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ עַל-הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן-לְךָ:

11. Beware that you forget not the Eternal your God, in not keeping his commandments, and his judgments, and his statutes, which I command you this day;

12. Lest when you have eaten and are full, and have built goodly houses, and lived there;

13. And when your herds and your flocks multiply, and your silver and your gold is multiplied, and all that you have is multiplied;

14. Then your heart be lifted up, and you forget the Eternal your God, which brought you out of the land of Egypt, from the house of slavery;

15. Who led you through that great and terrible wilderness, where were venomous serpents, and scorpions, and drought, where there was no water; who brought you water out of the rock of flint;

16. Who fed you in the wilderness with manna, which your fathers knew not, that he might humble you, and that he might test you, to do you good in the end;

17. And you say in your heart, My power and the might of my hand has gotten me this wealth.

18. And you shall remember the Eternal your God; for he is who gives you power to get wealth, that he may establish his covenant which he swore to your fathers, as it is this day.

יֵא הַשֹּׁמֵר לְךָ פֶּן־תִּשְׁכַּח אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לְבַלְתִּי שֹׁמֵר מִצְוֹתָיו
וּמִשְׁפָּטָיו וְחֻקֹּתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצִוֶּה
הַיּוֹם: יב פֶּן־תֹּאכַל וְשָׂבַעַת וּבָתִּים
טִבִּים תִּבְנֶה וַיִּשְׁבֶּתָּ: יג וּבָקָרְךָ וְצֹאֲנֶךָ
יִרְבּוּ וְכֶסֶף וְזָהָב יִרְבֶּה־לְךָ וְכָל
אֲשֶׁר־לְךָ יִרְבֶּה: יד וְרַם לְבָבְךָ וְשִׁכַּחַתָּ
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים: טו הַמוֹלִיכְךָ
בַּמִּדְבָּר | הַגָּדֹל וְהַנּוֹרָא נָחֵשׁ | שָׂרָף
וְעֶקְרָב וְצִמְאוֹן אֲשֶׁר אִין־מַיִם
הַמוֹצִיא לְךָ מַיִם מִצּוֹר הַחֲלָמִישׁ:
טז הַמַּאֲכִלְךָ מֶן בַּמִּדְבָּר אֲשֶׁר
לֹא־יָדָעוּן אֲבֹתֶיךָ לִמְעַן עֲנֹתְךָ וּלְמַעַן
נִסְתָּךָ לְהִיטִיבְךָ בְּאַחֲרִיתְךָ: יז וְאָמַרְתָּ
בְּלִבְבְּךָ כָּחַל וְעֵצִים יָדִי עָשָׂה לִי
אֶת־הַחֵיָל הַזֶּה: יח וְזָכַרְתָּ אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ כִּי הוּא הֵנִיחָן לְךָ כָּח לַעֲשׂוֹת
חֵיָל לִמְעַן הָקִים אֶת־בְּרִיתוֹ
אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם בַּיּוֹם הַזֶּה: פ

Second Torah Portion for Chol HaMoed Sukkot: Deuteronomy 16:13-17

13. You shall observe the Feast of Sukkot seven days, after you have gathered in your grain and your wine;

14. And you shall rejoice in your feast, you, and your son, and your daughter, and your manservant, and your maidservant, and the Levite, the stranger, and the orphan, and the widow, who are inside your gates.

15. Seven days shall you keep a solemn feast to the Eternal your God in the place which the Eternal shall choose; because the Eternal your God shall bless you in all your produce, and in all the works of your hands, therefore you shall surely rejoice.

16. Three times in a year shall all your males appear before the Eternal your God in the place which he shall choose; in the Feast of Unleavened Bread, and in the Feast of Weeks, and in the Feast of Booths; and they shall not appear before the Eternal empty;

17. Every man shall give as he is able, according to the blessing of the Eternal your God which he has given you.

יג חג הסוכות תעשה לך שבועת ימים
באסףך מגרנך ומיקבך: יד ושמוחת
בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך
ואמתך והלוי והגר והיתום
והאלמנה אשר בשעריך: טו שבועת
ימים תחג ליהוה אלהיך במקום
אשר יבחר יהוה כי יברכך יהוה
אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה
ידיך והיית אדם שמח: טז שלוש
פעמים | בשנה יראה כל זכורך
את פני | יהוה אלהיך במקום אשר
יבחר בחג המצות ובחג השבועות
ובחג הסוכות ולא יראה את פני
יהוה ריקם: יז איש כמתנת ידו
כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך:

ס ס ס

Haftarah for Chol HaMo'ed: Ecclesiastes 1:1-18

1. The words of Kohelet, the son of David, king in Jerusalem.

2. Vanity of vanities, said Kohelet, vanity of vanities; all is vanity.

3. What gains a man from all his labor at which he labors under the sun?

4. One generation passes away, and another generation comes; but the earth abides for ever.

5. The sun also rises, and the sun goes down, and hastens to its place where it rises again.

6. The wind goes toward the south, and turns around to the north; it whirls around continually, and the wind returns again according to its circuits.

7. All the rivers run into the sea; yet the sea is not full; to the place from where the rivers come, there they return again.

8. All things are full of weariness; man cannot utter it; the eye is not satisfied with seeing, nor the ear filled with hearing.

9. That which has been, is what shall be; and that which has been done is what shall be done; and there is nothing new under the sun.

10. Is there any thing about which it may be said, See, this is new? It has been already in the ages before us.

11. There is no remembrance of former things; nor shall there be any remembrance of things that are to come with those who shall come after.

12. I Kohelet was king over Israel in Jerusalem.

13. And I gave my heart to seek and search out by wisdom concerning all things that are done under heaven; it is a hard task that God has given to the sons of man to be exercised with.

14. I have seen all the works that are done under the sun; and, behold, all is vanity and a striving after wind.

15. That which is crooked cannot be made straight; and that which is wanting cannot be numbered.

16. In my heart I said, Behold, I became a great man and acquired more wisdom than all those who have been before me in Jerusalem; and my heart has seen much of wisdom and knowledge.

17. And I gave my heart to know wisdom, and to know madness and folly; I perceived that this also was a striving after wind.

18. For in much wisdom there is much grief; and he that increases knowledge increases sorrow.

א דברי קהלת בן־דוד מלך בירושלם:
ב הבל הבלים אמר קהלת הבל הבלים
הכל הבל: ג מה־יתרון לאדם
בכל־עמלו שיעמל תחת השמש: ד דור
הלך ודור בא והארץ לעולם עמדת:
ה זרח השמש ובא השמש ואל־מקומו
שואף זרח הוא שם: ו הולך אל־דרום
וסובב אל־צפון סובב | סובב הולך
הרוח ועל־סביבתיו שב הרוח:
ז כל־הנחלים הלכים אל־הים והים
איננו מלא אל־מקום שהנחלים הלכים
שם הם שבים ללכת: ח כל־הדברים
יגעים לא־יוכל איש לדבר לא־תשבע
עין לראות ולא־תמלא און משמע:
ט מה־שהיה הוא שיהיה ומה־שנעשה
הוא שיעשה ואין כל־חדש תחת
השמש: י יוש דבר שיאמר ראה־זה
חדש הוא כבר היה לעלמים אשר היה
מלפנינו: יא אין זכרון לראשנים וגם
לאחרנים שיהיו לא־יהיה להם זכרון עם
שיהיו לאחרנה: יב אני קהלת הייתי
מלך על־ישראל בירושלם: יג ונתתי
את־לבי לדרוש ולתור בחכמה על
כל־אשר נעשה תחת השמים הוא | ענין
רע נתן אלהים לבני האדם לענות בו:
יד ראיתי את־כל־המעשים שנעשו תחת
השמש והנה הכל הבל ורעות רוח:
טו מענות לא־יוכל לתקן וחסרון לא־יוכל
להמנות: טז דברתי אני עם־לבי לאמר
אני הנה הגדלתי והוספתי חכמה על
כל־אשר־היה לפני על־ירושלם ולבי ראה
הרבה חכמה ודעת: יז ואנתנה לבי לדעת
חכמה ודעת הללות ושכלות ידעתי
שגם־זה הוא רעיון רוח: יח כי ברב חכמה
רב־כעס ויוסף דעת יוסף מכאוב: